

Rodzaj dokumentu: Pisemna interpretacja przepisów prawa podatkowego
Sygnatura: DW.310.1.647.2012.ML
Data: 28 maj 2012 rok
Organ wydający: Prezydent Miasta Leszna
Temat: Stacja transformatorowa jest budowlą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości
Słowo kluczowe: Podatek od nieruchomości

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Leszna, działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zmianami), art. 1a ust. 1 pkt 2 oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zmianami),

postanawia:

uznać stanowisko podatnika **X**, przedstawione we wniosku z dnia 2 marca 2012 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zmianami) w zakresie opodatkowania transformatorów umiejscowionych w stacji transformatorowej za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Podatnik X wnioskiem z dnia 2 marca 2012r. (uzupełnionym w dniu 23 kwietnia 2012 r.) zwrócił się do Prezydenta Miasta Leszna w trybie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.- Ordynacja podatkowa o interpretację podatkową.

Spółka przedstawiła następujący stan faktyczny :

X jest właścicielem sieci oraz instalacji elektroenergetycznych położonych na terenie Miasta Leszna. Dotyczy to obiektu Y przy ulicy Q. Znajdują się tam stacje transformatorowe spółki, w których umiejscowione są transformatory zasilające obiekt A, a także sklep B.

Podatnik stosownie do art. 14 b § 2 Ordynacji podatkowej przedstawił **własne stanowisko w sprawie oceny prawnej przedmiotowego stanu faktycznego** i stwierdził, że bezpodstawne jest przyjęcie, że

transformatory są budowlą lub urządzeniem budowlanym w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, które podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych w tym sensie, że ich wartość powinna podwyższać podstawę opodatkowania.

Podatnik powołując się na argumentację zawartą w wyroku NSA z dnia 20 kwietnia 2010 r. sygn. akt II FSK 2112/08 stwierdza, że transformatory nie stanowią urządzeń budowlanych, o których mowa w art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 3 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane i nie są też budowlami wchodzącymi w skład budowli jako całości techniczno-użytkowej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy podatkowej w związku z art. 3 pkt 1 lit. b ustawy Prawo budowlane, a co za tym idzie nie powinny stanowić przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w związku z czym ich wartość nie powinna podwyższać podstawy opodatkowania.

Po rozpatrzeniu wniosku, Prezydent Miasta Leszna zważył, co następuje:

Dla rozstrzygnięcia czy stanowisko podatnika jest prawidłowe czy nieprawidłowe należy wyjaśnić czy **stacja transformatorowa, w której umiejscowione są transformatory**, jako całość techniczno-użytkowa, stanowi **budowlę**, czy też stanowi budynek po odłączeniu elementów technicznych takich jak: wyłączniki, transformatory, dławiki, kondensatory statyczne, odłączniki i przekładniki.

Zgodnie z art. 1a pkt 2 **ustawy** z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. **Przez obiekt budowlany** stosownie do art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 ze zmianami) należy przez to rozumieć:

- a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
- b) **budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,**
- c) obiekt małej architektury.

Według cytowanej definicji budowli, każdy obiekt budowlany (za wyjątkiem małej architektury) niebędący budynkiem jest **budowlą**. Do dokonania interpretacji art. 1a pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy zastosować wykładnię systemową, kierując się zasadą wskazaną przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 kwietnia 2007 r., sygn. akt I KZP 6/07 (OSNKW 2007/5/37, Biul.SN 2007/5/18): *"Należy jednak zauważyć, że zasada pierwszeństwa wykładni językowej nie powinna prowadzić do wniosku, iż interpretatorowi wolno jest całkowicie ignorować wykładnię systemową lub funkcjonalną (M. Zieliński, Wykładnia prawa. Zasady, reguły, wskazówki, Warszawa 2002, s. 275).*

Może się bowiem okazać, że sens przepisu, który wydaje się językowo jasny, okaże się wątpliwy, gdy go skonfrontujemy z innymi przepisami lub weźmiemy pod uwagę cel regulacji prawnej. Jednym z najmocniejszych argumentów o poprawności interpretacji jest okoliczność, że wykładnia językowa, systemowa i funkcjonalna dają zgodny wynik. (...) Ustalając zatem znaczenie językowe przepisu, należy brać pod uwagę także jego kontekst systemowy i funkcjonalny, a więc na przykład inne przepisy prawne, wolę prawodawcy oraz cel regulacji (L. Morawski, Zasady wykładni prawa, Toruń 2006, s.74)."

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, należy podkreślić, że okoliczność, iż w obiekcie budowlanym **stacji transformatorowej** między innymi znalazły się wszystkie elementy statuujące pojęcie budynku, o którym mowa w art. 1a ust.1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (trwałe związanie z gruntem, przegrody budowlane, fundamenty i dach), nie oznacza, że obiekt ten jest budynkiem w rozumieniu wskazanej regulacji prawnej.

Ustawodawca wprowadzając legalną definicję pojęcia budynku, nie zawarł określenia, że nie może on być **budowlą**. Takie wykluczenie w stosunku do budynku pojawiło się natomiast w definicji **budowli** (art.1a ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Dlatego też w sytuacji, gdy ustawodawca wymienia budynek jako jeden z rodzajów obiektu budowlanego, a do **budowli** zalicza każdy obiekt budowlany, to należy uznać, że gdy dany budynek faktycznie wykracza poza jego ustawowo określone elementy, wówczas przestaje być budynkiem w rozumieniu art. 1a ust.1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Budynek taki staje się obiektem budowlanym, ze wszystkimi cechami **budowli**. Przy dokonywaniu tego rodzaju kwalifikacji obiektów należy zawsze mieć na uwadze jego elementy funkcjonalne, czyli przeznaczenie, wyposażenie oraz sposób i możliwości wykorzystania tego obiektu jako całości. Należy bowiem zauważyć, że w określeniu budowli, zawartym w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, ustawodawca szczególnie podkreśla jego funkcjonalność przez użycie zapisu o: "możliwości użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem". W tym właśnie znaczeniu omawiany obiekt budowlany **stacji transformatorowej** jest **budowlą** w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od jej wartości. (patrz wyrok NSA z dnia 2 lutego 2010r. sygn. akt II FSK 1409/08).

Najważniejsze zadanie stacji transformatorowych, to przetwarzanie i rozdział energii elektrycznej. Stanowią one również część sieci elektroenergetycznej, gdyż w przypadku ich odłączenia od niej, tracą swój charakter i przeznaczenie. (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 stycznia 2008 r. sygn. akt **II FSK 1310/07**). Rozdzielnię wysokiego napięcia wraz z transformatorem i "obudową" w postaci obiektu budowlanego ze ścianami i dachem (stacja transformatorowa) należy traktować jako funkcjonalną całość. W tym względzie można kierować się stanowiskiem Sądu Najwyższego, zgodnie z którym, jeżeli określone elementy rzeczy składowej stanowią części składowe jednej rzeczy, rozstrzyga obiektywna ocena gospodarcza istniejącego między nimi fizycznego i funkcjonalnego powiązania, jeżeli więc są one powiązane fizycznie i funkcjonalnie razem

w gospodarczą całość, to stanowią części składowe jednej rzeczy złożonej, choćby całość ta dała się technicznie łatwo zdemontować (wyrok SN z dnia 28 czerwca 2002 r., sygn. akt I CK 5/02, Lex nr 56604).

Budynek stacji, który de facto jest obudową, stanowi integralną część stacji transformatorowej, w której mieszczą się urządzenia techniczne wchodzące w skład sieci elektroenergetycznej, a ta z kolei uznawana jest za **budowlę** w rozumieniu prawa podatkowego, zatem obudowa ta nie może być inaczej traktowana jak budowla. W przypadku sieci elektroenergetycznej budowlą jest bowiem zbiór poszczególnych elementów konstrukcyjnych oraz urządzeń i instalacji, które zostały połączone w celu realizacji określonego zadania.

Tutejszy organ podatkowy w całości przyjmuje za swój pogląd zawarty w uzasadnieniu wyroku NSA z dnia 10 stycznia 2008 r., sygn. akt II FSK 1310/07, że jeżeli dany budynek wykracza poza jego ustawowo określone elementy, bo wypełniono go urządzeniami energetycznymi, kubaturowo zajmującymi jego przestrzeń w **znaczym stopniu**, to wówczas przestaje być budynkiem w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Budynek taki staje się obiektem budowlanym funkcjonalnie tworzącym całość gospodarczą, ze wszystkimi cechami **budowli**. W tym właśnie znaczeniu omawiany obiekt budowlany stacji transformatorowej jest budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od jej wartości. Do wartości takiej budowli należy zaliczyć wartość wszystkich urządzeń technicznych i instalacji, które na tę budowlę się składają, a więc także wartość transformatorów.

Takie stanowisko prezentowane jest przez Naczelną Sąd Administracyjny w wyrokach: z dnia 28 listopada 2006 r., sygn. akt II FSK 1403/05, z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt II FSK 2095/08, z dnia 2 lutego 2010 r.: sygn. akt II FSK 1405/08; sygn. akt II FSK 1278/08; sygn. akt II 1482/08 wyżej wskazanych wyrokach z dnia 10 stycznia 2008 r., sygn. akt II FSK 1313/07 i z dnia 2 lutego 2010r. sygn. akt II FSK 1409/08, (publ. w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/>).

Ponadto należy zauważyć, że w obowiązującym do końca 2000 r. art. 7 ust. 1 pkt 5 u.p.o.l. ustawodawca wskazywał jako zwolnione od podatku następujące budowle: obiekty wykorzystywane do wytworzenia energii elektrycznej, jak też linie elektroenergetyczne przesyłowe i rozdzielcze. Przepis ten skreślono z dniem 1 stycznia 2001 r. ustawą z dnia 13 października 2000 r. o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2000 oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 95, poz. 1041), co oznacza, że budowla ta nie korzysta z ulgi, jednakże zawarte w nim zakwalifikowanie wymienionych w tym przepisie obiektów do budowli pozostaje aktualne. Biorąc pod uwagę zasadę, zgodnie z którą używanemu w obrębie jednego aktu normatywnego zwrotowi (pojęciu) nie należy nadawać odmiennych znaczeń, należało uznać, że omawiana stacja transformatorowa stanowi budowlę jako całość.

Reasumując stacja transformatorowa jest budowlą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od jej wartości, która obejmuje wartość wszystkich urządzeń technicznych i instalacji, które na tę budowlę się składają, a więc także wartość transformatorów.

Pouczenie

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni po upływie terminu określonego poniżej, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Leszna .

Skargę, o której mowa wyżej, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Leszna - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa.

/-/ I Zastępca Prezydenta
Miasta Leszna

Jan Wojciechowski